

излизала лесно... Па и тогава бѣхме млади, буйни...

— Отче, ние сме си свои хора, искаме да знаемъ истината... Кажете ни каквото знаете по предаването на Дякона.

— Вижъ това небива... Азъ съмъ духовникъ... Следъ моята смъртъ... тогава...

— Имашъ ли всичко записано.

— Имамъ си го...

— Защо не дадешъ бележките на съхранение въ окръжния сждъ?

— На никого не вѣрвамъ... Ядатъ се като кучета...

— Ами знаете ли да е отровенъ попъ Кръстю чрезъ причастието?

— Знамъ... Тровиха го...